

НАЦІОНАЛЬНІ ФОРТЕПІАННІ ШКОЛИ ДАЛЕКОСХІДНОГО РЕГІОНУ В АСПЕКТІ ВЗАЄМОДІЇ З ФЕНОМЕНОМ МІЖНАРОДНИХ КОНКУРСІВ

(Ольшанська О., студентка магістратури МДПУ імені Богдана Хмельницького.
Наук. кер. Стотика І.Г., канд..пед.н., доцент МДПУ імені Богдана Хмельницького,
м. Мелітополь, Україна)

Вихід на світову конкурсну арену піаністів з Японії, КНР і Республіки Корея відноситься до середини минулого століття. Лідерські позиції в міжнародних конкурсах академічного фортепіанного мистецтва на той період міцно утримувала Японія. Найбільш яскраві і масові успіхи молодих піаністів Далекосхідного регіону в першу чергу, пов'язані «віртуозно-романтичною» спрямованістю. Видатні успіхи японських піаністів, це: Конкурс ім. М. Лонг і Ж. Тібо в Парижі: Тойака Мацуура (1959, I місце); Конкурс ім. Шопена у Варшаві: Танака Кийоко (1955, III місце); Конкурс ім. Бетховена у Відні: Утида Міцуко (1969, I місце) та ін. Друга позиція належала КНР. Успіхи молодих корейських піаністів були набагато скромніші: Конкурс ім. Левентрітта (США): Хан Дон Іль (1965, I місце); Конкурс ім. Ф. Бузоні (Італія): Пек Кон У (1969, I місце) та ін. Таким чином, конкурсний рейтинг трьох далекосхідних МНФШ в точності відповідав ступеню міцності традицій фортепіанної освіти в зазначених країнах.

На початку нинішнього століття конкурсна ситуація кардинально змінюється. Китайська, корейська і японська піаністична молодь вже не штурмує підступи до «конкурсного фортепіанного Олімпу». Вона - на вершині. У 2000 році переможцем одного з найпрестижніших світових змагань, Міжнародного конкурсу ім. Ф. Шопена у Варшаві вперше в історії став представник КНР Юнді Лі. У 2002-му - знову вперше в історії - перша премія Міжнародного конкурсу ім. Чайковського у Москві була присуджена піаністці з Японії Аяко Уехара. Початок нового століття був відзначений і перемогами корейських піаністів. У 2001 р Кі Дон Кім зійшов на верхню сходинку п'єдесталу пошани в Солт-Лейк-Сіті (США).

Успіхи країн Далекосхідного регіону на конкурсному терені, безсумнівно, пов'язані з їх успіхами в сфері національної фортепіанної освіти. Навчання дітей грі на фортепіано тут набуло справді масового характеру, а професійні навчальні заклади Японії, Кореї, КНР цілком відповідають найвищим стандартам фортепіанного освіти. Разом з тим, більшість переможців найбільших міжнародних змагань лише починали вчитися грі на фортепіано в лоні національної фортепіанної культури. До відповідальних змагань їх готують, головним чином, західноєвропейські, російські та американські педагоги, причому, найчастіше - в рамках іноземних навчальних закладів.

Причина зазначених особливостей розвитку фортепіанної культури в країнах Далекого Сходу не стільки в «незрілості», скільки в позначених принципових типологічних відмінностях від фортепіанних шкіл гомогенного типу. В цьому аспекті видається цілком гетерогенних шкіл. По-перше, змагання подібного роду являють собою одну з найбільш ефективних форм комунікацій між гомогенними і гетерогенними школами. По-друге, гетерогенні фортепіанні

школи в силу вираженої орієнтації на західну музичну культуру, постійно потребують підтвердження свого статусу в світовій школі.

Тенденції глобалізації фортепіанної освіти характерні не тільки для далекосхідного регіону, а навчання молодих піаністів в іноземних навчальних закладах стало нормою функціонування світової фортепіанної школи. Вихід за межі власного культурно-національного простору слід вважати одним з основних критеріїв національної школи в мистецтві.

Література

1. Гуревич, В. А. Роль міжнародних конкурсів в сучасному музичному освіті: світло і тіні / В. А. Гуревич // Музична освіта в сучасному світі: діалог часів. Зб. Ст.. за матеріалами III Міжнародної науково-практичної конференції. - РДПУ ім. А. І. Герцена, 2011. - С. 48-49.

2. Ігнатоніс, Е. Деякі тенденції розвитку сучасного фортепіанного виконавства /Е. Ігнатоніс//Сценічне мистецтво: проблеми історії, теорії, інтерпретації [Електронний ресурс] - URL: /www.rachmaninov.ru/merzhanov/page/ignatonis.htm. (Дата звернення 28.05.2015)